

(Политика 14.1.2010)

То што никада нису учиниле Немачка, Турска и Француска у вези геноцида над европским Јеврејима, јерменским православцима у Турској или припадницима племена Тутси у Уганди, учиниће Скупштина Србије јер је „у овом моменту зрела“ да тако нешто учини.

Скупштина Немачке, с обзиром на то да нема ниво зрелости српске Скупштине, поводом геноцида над 6 милиона Јевреја, донела је одлуку о подизању споменика у Берлину у којој је наведено: „Овим спомеником желимо да одамо почаст жртвама, желимо да сачувамо успомену на незамисливо дешавање у немачкој историји и да опоменемо будуће генерације да више никада не такну људска права, да бране демократску правну државу, да чувају једнакост људи пред законом и да се одупру свакој диктатури“.

Што се тиче Француске, годинама је одбацивала оптужбе Руанде да је знала да ће се догодити геноцид над 800.000 припадника племена Тутси, али да ништа није урадила да га спречи, и да је чак обучавала и наоружавала владине трупе. Ипак, након 15 година, дипломатски односи са Француском обновљени су 25.02.2010. године када је председник Француске Саркози у књигу Меморијалног центра написао „У име француског народа, клањам се пред жртвама геноцида над Тутсима“.

Ни објављивање текста Декларације о Сребреници није обављено било ког дана. Изабран је дан, када је НАТО нелегално бомбардовао и разорио Србију правдајући тај гест политиком Милошевића и СПС-а.

Управо на тај дан, председница Скупштине, функционерка СПС-а, обавестила је јавност да у овом моменту Сребреница заслужује да буде посебна тема овог парламента а да ће се накнадно изградити и декларација која ће осудити све злочине.

Стиче се утисак да је, прихватањем недавног предлога Бориса Тадића о доношењу

Декларације о Сребреници, јуче остварено историјско помирење ДС-а и СПС-а уз истовремени раскид са политиком Слободана Милошевића.

Истовремено је дошло и до раскида са политиком Зорана Ћинђића који је 11.05.2002. године, поводом неоснованих оптужби и непримерених притисака америчке администрације на Србију, требало да се јавно извини због злочина које су српске снаге починиле у Хрватској, Босни и Косову, изјавио да му не пада на памет да се извињава било коме због злочина које су починили други. „Уосталом, шта је извињење. Мене занима утврђивање персоналне кривичне одговорности, али и то мора бити двосмерно. Шта је са неделима које су починили муслимани, Албанци и Хрвати“ (ГЛАС, 12.05.2002.).

Покретањем питања Сребренице, Србија се директно укључује у предизборну кампању у БиХ и то на страни СДА а на штету Републике Српске. Такав став Србије могао је да се и очекује након недавне изјаве турског министра иностраних послова да се за протеклих шест месеци срео са министром иностраних послова Вуком Јеремићем једанаест пута и да ће се „Србија ускоро извинити за злочин у Сребреници 1995. године у коме су страдале хиљаде босанских муслимана“.

С обзиром да ће Декларација бити усвојена у априлу, али да још није одређен тачан датум, а полазећи од тога да ДС и СПС користе познате датуме, може се очекивати да ће се Декларација о геноциду над босанским муслиманима усвојити:

- 6. априла када је Немачка, без објаве рата, бомбардовала отворени град Београд;
- 10. април на дан формирања НДХ или 22. априла на Дан сећања на геноцид у Јасеновцу или
- 25. априла на Дан сећања на геноцид турских муслимана над православним Јерменима.

На истој седници, да се не би заказивала још једна седница у време годишњих одмора, очекује се да ДС и СПС донесу и дуго очекивану одлуку о обележавању 11. јула као Дана сећања на жртве геноцида у Сребреници јер, како је недавно изјавио Јелко Кацин,

Србија се укључује у БиХ изборе на штету Републике Српске

Пише: Фонд за развој демократије
петак, 26 март 2010 12:28

Словеначки посланик и извештач ЕУ за Србију, на чији предлог је ЕУ 15.01.2009. године прогласила 11. јул за дан сећања на Сребреницу: „ЕУ овом резолуцијом позива Европску комисију и Савет ЕУ да на одговарајући начин обележавају годишњицу акта геноцида у Сребреници и Поточарима и да позову све земље западног Балкана да и оне обележавају 11. јул као дан сећања на геноцид“ (Политика, 15.1.2009) „Резолуција мора бити донета пре 15. годишњице геноцида у Сребреници...Значи, радило се о истребљењу нације и то треба уградити у историјско памћење на западном Балкану“.